

Aufenthalt in Ikonien

¹Es geschah aber in Ikonien, dass sie zusammen in die Synagoge der Juden gingen und predigten, so dass eine große Menge der Juden und Griechen gläubig wurde.²Die Juden aber, die ungläubig blieben, erregten und vergifteten die Seelen der Heiden gegen die Brüder.³So blieben sie nun eine lange Zeit und lehrten freimütig im HERRN, der das Wort seiner Gnade bezeugte und ließ Zeichen und Wunder geschehen durch ihre Hände.⁴Die Menge aber der Stadt spaltete sich; einige hielten's mit den Juden und einige mit den Aposteln.⁵Als sich aber ein Aufstand erhob bei den Heiden und Juden und ihren Oberen, um sie zu misshandeln und zu steinigen,⁶merkten sie das und entflohen in die Städte Lykaoniens, nach Lystra und Derbe, und in deren Umgebung⁷und predigten dort das Evangelium.

Heilung eines Gelähmten in Lystra

⁸Und es war ein Mann in Lystra, der nur sitzen konnte, weil er schwache Füße hatte; er war gelähmt von Mutterleib an und konnte noch nie gehen.⁹Der hörte Paulus reden. Und als dieser ihn ansah und merkte, dass er glaubte, ihm könne geholfen werden,¹⁰sprach er mit lauter Stimme: Stell dich aufrecht auf deine Füße! Und er sprang auf und ging umher.¹¹Als aber das Volk sah, was Paulus getan hatte, hoben sie ihre Stimme auf und sprachen auf Lykaonisch: Die Götter sind den Menschen gleich geworden und zu uns herabgekommen.¹²Und nannten Barnabas Zeus und Paulus Hermes, weil er das Wort führte.¹³Und der Priester des Zeus aus dem Tempel vor ihrer Stadt

بولس وبرنابا في إيقونية

¹وَحَدَّثَ فِي إِيْقُونِيَّةَ أَتَهُمَا دَخَلَا مَعًا إِلَى مَجْمَعِ الْيَهُودِ وَتَكَلَّمَا حَتَّى آمَنَ جُمْهُورٌ كَثِيرٌ مِنَ الْيَهُودِ وَالْيُونَانِيِّينَ.²وَلَكِنَّ الْيَهُودَ غَيْرَ الْمُؤْمِنِينَ عَرَّوْا وَأَفْسَدُوا نُفُوسَ الْأَمَمِ عَلَى الْإِخْوَةِ.³فَأَقَامَا زَمَانًا طَوِيلًا يُجَاهِرَانِ بِالرَّبِّ الَّذِي كَانَ يَشْهَدُ لِكَلِمَةِ نِعْمَتِهِ وَيُعْطِي أَنْ تُجْرَى آيَاتُ وَعَجَائِبُ عَلَى أَيْدِيهِمَا.⁴فَأَسْهَقَ جُمْهُورٌ الْمَدِينَةِ فَكَانَ بَعْضُهُمْ مَعَ الْيَهُودِ وَبَعْضُهُمْ مَعَ الرُّسُولَيْنِ.⁵فَلَمَّا حَصَلَ مِنَ الْأَمَمِ وَالْيَهُودِ مَعَ رُؤُسَائِهِمْ هُجُومٌ لِيَنْتَهُوا عَلَيْهِمَا وَيَرْجُمُوهُمَا،⁶شَعَرَا بِهِ، فَهَرَبَا إِلَى مَدِينَتِي لِيكَاوْنِيَّةَ، لِسِتْرَةِ وَدَرَبَةِ، وَإِلَى الْكُورَةِ الْمُحِيطَةِ،⁷وَكَانَا هُنَاكَ يُبَشِّرَانِ.

بولس وبرنابا في لسيرة

⁸وَكَانَ يَجْلِسُ فِي لِسِيرَةِ رَجُلٌ عَاجِزُ الرَّجْلَيْنِ مُقْعَدٌ مِنْ بَطْنِ أُمِّهِ وَلَمْ يَمْشِ قَطً.⁹هَذَا كَانَ يَسْمَعُ بُولَسَ يَتَكَلَّمُ، فَشَحَصَ إِلَيْهِ، وَإِذْ رَأَى أَنَّ لَهُ إِيمَانًا لِيُشْفَى¹⁰قَالَ بِصَوْتٍ عَظِيمٍ: قُمْ عَلَى رِجْلَيْكَ مُنْصِيبًا، قُوَّتَبْ وَصَارَ يَمْشِي.¹¹فَالْجُمُوعُ لَمَّا رَأَوْا مَا فَعَلَ بُولَسَ رَفَعُوا صَوْتَهُمْ لِبَلْعَةِ لِيكَاوْنِيَّةَ قَائِلِينَ: إِنَّ الْأَلِهَةَ تَسْتَهْوِئُ بِالنَّاسِ وَتَزَلُّوْا إِلَيْنَا.¹²فَكَانُوا يَدْعُونَ بَرْنَابَا: زَفْسَ، وَبُولَسَ: هَرْمَسَ، إِذْ كَانَ هُوَ الْمُتَقَدِّمُ فِي الْكَلَامِ.¹³فَأَتَى كَاهِنُ زَفْسَ، الَّذِي كَانَ قُدَامَ الْمَدِينَةِ، يَشِيرَانِ وَأَكَالِيلٌ عِنْدَ الْأَبْوَابِ مَعَ الْجُمُوعِ وَكَانَ يُرِيدُ أَنْ يَذْبَحَ.¹⁴فَلَمَّا سَمِعَ الرُّسُولَانِ، بَرْنَابَا وَبُولَسَ، مَرَقَا نِيَّاتَهُمَا وَأَنْدَفَعَا إِلَى الْجَمْعِ صَارِحِينَ¹⁵وَقَائِلِينَ: أَيُّهَا الرِّجَالُ، لِمَذَا تَفْعَلُونَ هَذَا؟ تَحْنُ أَيْضًا بَشَرٌ تَحْتَ الْأَمِّ مِثْلَكُمْ تُبَشِّرُكُمْ أَنْ تَرْجِعُوا مِنْ هَذِهِ الْإِبَاطِيلِ إِلَى الْإِلَهِ الْحَيِّ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَالْبَحْرَ وَكُلَّ مَا فِيهَا،¹⁶الَّذِي فِي الْأَجْيَالِ الْمَاضِيَةِ تَرَكَ جَمِيعَ الْأَمَمِ يَسْلُكُونَ فِي طَرَفِهِمْ،¹⁷مَعَ أَنَّهُ لَمْ يَتْرُكْ نَفْسَهُ بِلَا شَاهِدٍ وَهُوَ يَفْعَلُ خَيْرًا، يُعْطِينَا مِنَ السَّمَاءِ أَطْمَارًا وَأَزِمَةً مُنْمِرَةً وَبِمَلَأَ قُلُوبَنَا طَعَامًا وَسُرُورًا.¹⁸وَبِقَوْلِهِمَا هَذَا كَفَا الْجُمُوعُ بِالْجَهْدِ عَنْ أَنْ يَذْبَحُوا لَهُمَا.¹⁹ثُمَّ أَتَى يَهُودٌ مِنْ أَنْطَاكِيَّةَ وَإِيْقُونِيَّةَ وَأَفْتَعُوا الْجُمُوعَ، فَارْجَمُوا بُولَسَ وَجَرَّوْهُ خَارِجَ الْمَدِينَةِ طَائِلِينَ أَنَّهُ قَدْ مَاتَ.²⁰وَلَكِنْ إِذْ أَحَاطَ بِهِ التَّلَامِيذُ قَامَ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ وَفِي الْعَدِّ حَرَجَ مَعَ بَرْنَابَا إِلَى دَرَبَةِ.

بولس وبرنابا يرجعان إلى أنطاكية

²¹فَبَشَّرَا فِي تِلْكَ الْمَدِينَةِ وَتَلَمَّذَا كَثِيرِينَ، ثُمَّ رَجَعَا إِلَى

brachte Stiere und Kränze vor das Tor und wollte opfern samt dem Volk.¹⁴ Als das die Apostel Barnabas und Paulus hörten, zerrissen sie ihre Kleider und sprangen unter das Volk, schrien¹⁵ und sprachen: Ihr Männer, was macht ihr da? Wir sind auch sterbliche Menschen wie ihr und predigen euch das Evangelium, dass ihr euch bekehren sollt von diesen falschen Göttern zu dem lebendigen Gott, der Himmel und Erde und das Meer gemacht hat und alles, was darin ist;¹⁶ der zwar in den vergangenen Zeiten hat alle Heiden ihren eigenen Weg gehen lassen,¹⁷ und doch hat er sich selbst nicht unbezeugt gelassen, hat uns viel Gutes getan und vom Himmel Regen und fruchtbare Zeiten gegeben, unsere Herzen erfüllt mit Speise und Freude.¹⁸ Und obwohl sie das sagten, konnten sie das Volk kaum davon abhalten, ihnen zu opfern.

Rückkehr nach Antiochia

¹⁹ Es kamen aber Juden von Antiochien und Ikonion dorthin; und nachdem sie das Volk überredet hatten, steinigten sie Paulus und schleiften ihn zur Stadt hinaus, und meinten, er wäre gestorben.²⁰ Als ihn aber die Jünger umringten, stand er auf und ging in die Stadt. Und am nächsten Tag zog er mit Barnabas aus nach Derbe;²¹ und sie predigten der Stadt das Evangelium und machten viele zu Jüngern. Danach zogen sie wieder nach Lystra und Ikonien und Antiochien,²² stärkten die Seelen der Jünger und ermahnten sie, im Glauben zu bleiben, und dass wir durch viel Bedrängnisse in das Reich Gottes eingehen müssen.²³ Und sie setzten in jeder Gemeinde Älteste ein, beteten und

لِسِتْرَةٍ وَإِيقُونِيَّةَ وَأَنْطَاكِيَّةَ²² بَشَدَّانِ أَنْفُسَ التَّلَامِيذِ وَبِعِظَانِهِمْ أَنْ يَتَّبِعُوا فِي الْإِيمَانِ وَأَنَّهُ يَضِيقَاتٍ كَثِيرَةٌ يَتَّبِعِي أَنْ تَدْخُلَ مَلَكُوتَ اللَّهِ.²³ وَاتَّحَبَّا لَهُمْ فُسُوسًا فِي كُلِّ كَنِيسَةٍ ثُمَّ صَلَّيَا بِأَصْوَامٍ وَاسْتَوْدَعَاهُمُ لِلرَّبِّ الَّذِي كَانُوا قَدْ آمَنُوا بِهِ.²⁴ وَلَمَّا اجْتَارَا فِي يَسِيدِيَّةَ أَتَيَا إِلَى بَمْفِيلِيَّةَ،²⁵ وَتَكَلَّمَا بِالْكَلِمَةِ فِي بَرْجَةٍ ثُمَّ تَزَلَا إِلَى أَتَالِيَّةَ،²⁶ وَمِنْ هُنَاكَ سَافَرَا فِي الْبَحْرِ إِلَى أَنْطَاكِيَّةَ حَيْثُ كَانَا قَدْ أَسْلِمَا إِلَى نِعْمَةِ اللَّهِ لِلْعَمَلِ الَّذِي أَكْمَلَاهُ.²⁷ وَلَمَّا حَضَرَا وَجَمَعَا الْكَنِيسَةَ أَحْبَرَا بِكُلِّ مَا صَنَعَ اللَّهُ مَعَهُمَا وَأَنَّهُ فَتَحَ لِلْأُمَمِ بَابَ الْإِيمَانِ.²⁸ وَأَقَامَا هُنَاكَ زَمَانًا لَيْسَ بِقَلِيلٍ مَعَ التَّلَامِيذِ.

fasteten und befahlen sie dem HERRN, an den sie gläubig geworden waren.²⁴ Und sie zogen durch Pisidien und kamen nach Pamphylien²⁵ und verkündigten das Wort in Perge und zogen hinab nach Attalia.²⁶ Und von da fuhren sie mit dem Schiff nach Antiochia, wo sie zuvor der Gnade Gottes befohlen worden waren zu dem Werk, das sie nun ausgerichtet hatten.²⁷ Als sie aber hinkamen, versammelten sie die Gemeinde und berichteten, wie viel Gott mit ihnen getan hatte und wie er den Heiden die Tür des Glaubens aufgetan hätte.²⁸ Sie blieben aber dort eine nicht geringe Zeit bei den Jüngern.